

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Elegie [O hvor det lyser roligt, klart i mit drømmende Indre!] (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Elegie [O hvor det lyser roligt, klart i mit drømmende Indre!] (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid73710/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Elegie

Hvor min Hauges Grønt i Høsten skrantner og blegner,
Maanen, med vexlet Lys, seer gjennem Grenene ned,
Vanker jeg mild, skjøndt bedrovet, fulgt af den tause Erindring,
Altid, veed jeg, er Sorg Hjertets forkjælede Barn.
Oiet, som fordumstid kun om Elskov bad for sin Elskov,
Nu med langsomt Blik søger kun Sorg for sin Sorg;
Læben, tung af Veemod, løftet af smertelig Længsel,
Smiler ei mere af Fryd, smiler fortrolig med Qval.
Eensom vanker jeg, stille, fulgt af den tause Erindring,
Maanen, med tvivlsomt Lys, seer gjennem Grenene ned.

Elegie

O hvor det lyser roligt, klart i mit drommende Indre!
Thora, ak, er det dig? Er det din salige Aand?
Morkdybsindig, mens svagt brændte den eensomme Lampe,
Trykte jeg op til mit Bryst, Thora, dit Hoved og græd,
Og du slap mig ei, naar vildt ompændte mig Qvaler,
Bod min brændende Tørst Læbens uskyldige Frugt,
Havde Brystet saa kjært med dets Valdhornklang og dets Midnat –
O, efter Hjertets Storm, græder end med mig, din Aand!

Digterskjæbne

Usalige Poet! Dig, ak, snart i en Bog,
Snart i en Krog, hver Pog, hvert Drog, som troer sig klog,
Frækt river ned – O hjælp, Natur! din Troubadour;
Han iler til en Ven, det arme Creatur!
Til Flasken – i dens Suk, dens Kluk at finde Trøst,
Med varme Følelser han aabner den sit Bryst –